

دوشنبه 9 خرداد 27 جمادی الثاني 30 مه

شهادت امام هادی(ع)، بنا به قولی - سال 254 هجری قمری...

شهادت امام هادی(ع)، بنا به قولی - سال 254 هجری قمری
 امام علی بن محمد، معروف به امام هادی و امام علی النقی(ع)، پیشوای دهم شیعیان، در نیمه ذی حجه سال 212 در روستای "صریا" از توابع مدینه منوره دیده به جهان گشود.
 پدرش امام محمد بن علی، معروف به جوادالائمه و امام محمد تقی(ع)، پیشوای نهم شیعیان و مادرش سمانه مغربیه، معروف به "سیده" بود.

مرحوم شیخ عباس قمی(ره) از کتاب جنات الخلود نقل کرد که این بانوی شریف، همیشه روزه می گرفت و در زهد و تقوا، نظیری نداشت.

امام هادی(ع) پس از شهادت جانسوز پدر بزرگوارش امام جواد(ع) در بغداد، به مقام منیع امامت نایل شد. در آن زمان، هشت سال و پنج ماه از عمر شریفش گذشته و به همراه مادر ارجمندش در مدینه به سر می برد.

از آن هنگام به مدت سیزده سال در مدینه الرسول(ص) اقامت داشت، تا این که متوکل عباسی (دهمین خلیفه عباسیان) که در دشمنی با اهل بیت(ع) و آل علی بن ابی طالب(ع) معروف و مشهور بود، در سال 243 قمری آن امام همام را به سامرا (مقر خلافت خویش) طلبید و در نزد خود، وی را تبعید گونه نگه داشت.

امام هادی(ع) در مدت عمر شریف خود با هفت تن از خلفای عباسی، معاصر بود و آن ها عبارتند از: مأمون، معتصم، واثق، متوکل، منتصر، مستعین و معتز عباسی.

سرانجام در ایام خلافت معتز بالله عباسی، به دستور این خلیفه نابکار و جنایت کار، آن حضرت را با زهر مسموم و به شهادت رسانیدند.

از عمر شریف امام هادی(ع) در هنگام شهادتش، تنها 42، یا 41 و یا 40 سال گذشته بود.

گرچه در سال شهادتش، همگان اتفاق دارند که در سال 254 قمری بود، ولی در روز و ماه شهادت جانگدازش اتفاقی میان مورخان و سیره نگاران نیست. اکثر مورخان و سیره نگاران شیعه، آن را سوم رجب دانسته ولی برخی از علمای شیعه و بسیاری از اهل سنت، آن را 27 و یا 25 جمادی الآخر می دانند.

به هر روی، پس از شهادت امام هادی(ع)، یادگار سلیل امامت، حضرت امام حسن عسکری(ع) بدن مطهر پدر را غسل و کفن نمود و بر وی نماز گزارد. آن گاه اهالی سامرا که جملگی در عزا و ماتم آن حضرت بودند، بدن شریف وی را به خیابان بزرگ شهر، معروف به "شارع ابی احمد" تشییع و بر وی نماز گزارند و سپس به خانه اش برگردانده، و در همان جا مدفون نمودند.

هم اکنون در حرم مطهر این امام همام، غیر از قبر شریف وی، قبر مطهر فرزندش امام حسن عسکری(ع) و قبر حکیمه خاتون دختر امام جواد(ع) و قبر نرگس خاتون همسر امام حسن عسکری(ع) و مادر ارجمند امام زمان، حضرت حجت بن الحسن(ع) قرار دارد و این چهار قبر مطهر، مزار شیعیان و شیفتگان اهل بیت(ع) در این شهر مقدس می باشد.

شیخ حسن صاحب المعالم و آیت الله خویی، به نقل از مرحوم شیخ طوسی(ره)، وی را از اصحاب امام موسی کاظم(ع) دانسته اند و درباره وی گفته اند: طیالسی تمیمی، که وضعیتش چندان روشن نیست، از شیعیان کوفه و از علما و دانشمندان این منطقه به شمار می آمد و افرادی چون علی بن حسن بن فضال، سعد بن عبدالله و حمید بن زیاد از او نقل حدیث می کردند. هم چنین او از افرادی چون سیف بن عمیره و صالح بن عقبه روایاتی را نقل کرد.(2)

1- رجال النجاشی، ص 340

2- التحریر الطاووسی (شیخ حسن صاحب المعالم)، ص 442؛ معجم رجال الحدیث (آیت الله خویی)، ج 71، ص 75

درگذشت ابوعبدالله محمد بن خالد طیالسی - سال 259 هجری قمری

در کتاب "رجال النجاشی" درباره طیالسی آمده است: ابوعبدالله، محمد بن خالد بن عمر طیالسی تمیمی، در کوفه و در منطقه "صحراء جرم" ساکن و دارای تألیفی به نام "کتاب النوادر" بود. ابن نوح به نقل از ابن سفیان و او به نقل از حمید بن زیاد، به من خبر داد که محمد بن خالد طیالسی در شب چهارشنبه، سه روز مانده به آخر جمادی الآخر، سال 259، در حالی که 97 سال از عمرش گذشته بود، بدرود حیات گفت.

شیخ حسن صاحب المعالم و آیت الله خوئی، به نقل از مرحوم شیخ طوسی (ره)، وی را از اصحاب امام موسی کاظم (ع) دانسته اند و درباره وی گفته اند: طیالسی تمیمی، که وضعیتش چندان روشن نیست، از شیعیان کوفه و از علما و دانشمندان این منطقه به شمار می آمد و افرادی چون علی بن حسن بن فضال، سعد بن عبدالله و حمید بن زیاد از او نقل حدیث می کردند. هم چنین او از افرادی چون سیف بن عمیره و صالح بن عقبه روایاتی را نقل کرد.